

ПОНЯТІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК НАУКОВОЇ ДЕФІНІЦІЇ

education in Ukraine: an informational and analytical review]. (Ed.). S. Kalashnikova, V. Luhovy. Kyiv, 84 p. [in Ukrainian].

7. Sbruieva, A.A. & Yeremenko, I.V. (2019). Formuvannia yevropeiskoho vymiru zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity v konteksti internatsionalizatsii osvitnoho prostoru [Formation of the European dimension of quality assurance of higher education in the context of internationalization of the educational space]. Sumy, 254 p. [in Ukrainian].

8. Teoretyko-metodychni zasady zabezpechennia yakosti osvity (2020). [Theoretical and methodological principles of ensuring the quality of education]. (Ed.). D.V. Karamysheva. Kharkiv, 180 p. [in Ukrainian].

9. Shepel, H. (2014). Internatsionalizatsiia yak instrument zabezpechennia yakosti. Imperatyv yakosti: vchymosia tsinuvaty i otsiniuvaty vyshchu osvitu [Internationalization as a quality assurance tool. The imperative of quality: learning to value and evaluate higher education]. *Study guide*. (Ed.). T. Dobko et al. Lviv, pp. 254–260. [in Ukrainian].

10. Iakist vyshchoi osvity: teoriia i praktyka [Quality of higher education: theory and practice]. *Educational and methodological manual*. (Ed.). A. Vasyliuk. (2019). Kyiv, 176 p. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 13.08.2024

УДК 001.4:005.336.2

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.312279>

Олена Пинзеник, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки дошкільної, початкової освіти
та освітнього менеджменту

Мукачівського державного університету

Василь Скрипинець, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями)

Мукачівського державного університету

Богдан Чепелюк, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями)

Мукачівського державного університету

ПОНЯТІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК НАУКОВОЇ ДЕФІНІЦІЇ

У статті здійснено характеристику понятійно-термінологічної сутності професійної компетентності як наукової дефініції. Представлено найбільш актуальні трактування науковцями дефініції “компетентнісний підхід” та “професійна компетентність”, сутність якої розглядається відповідно до її складових понять “професія” та “компетентність”. Професійну компетентність визначено авторами як інтегральну характеристику особистості фахівця, яка відображає ступінь оволодіння знаннями, вміннями та навичками професійної діяльності, а також особисті якості, що відображають уміння людини працювати та взаємодіяти з навколишнім світом.

Ключові слова: компетентність; компетентнісний підхід; професійна компетентність; фахова підготовка; професійна діяльність; майбутні фахівці.

Лім. 12.

Olena Pynzenyk, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Pedagogy of Preschool and Primary Education and
Educational Management Department,
Mukachevo State University

Vasyl Skrypynets, Applicant for the Third
(Educational and Scientific) Level of Higher Education,
Speciality 015 Vocational Education (by Specialisation),
Mukachevo State University

Bohdan Chepelyuk, Applicant for the Third
(Educational and Scientific) Level of Higher Education,
Speciality 015 Vocational Education (by Specialisation),
Mukachevo State University

CONCEPTUAL AND TERMINOLOGICAL ESSENCE OF PROFESSIONAL COMPETENCE AS A SCIENTIFIC DEFINITION

The author of the article has described the conceptual and terminological essence of professional competence as a scientific definition. The attention has been focused on the fact that the current challenges and the modern educational

ПОНЯТІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК НАУКОВОЇ ДЕФІНІЦІЇ

system put high demands on the professional training of future specialists, which results in a properly formed professional competence. The author has recognised the competence-based approach as one of the areas of development and modernisation of education, which is implemented alongside traditional and innovative approaches. It has presented the most relevant interpretations of the definitions of “competence approach” and “professional competence” by scientists, the essence of which is considered in accordance with its constituent concepts of “profession” and “competence”. The author has also noted that scientists in various fields of knowledge are actively researching the phenomenon of professional competence of future specialists and proving its importance as a result of their education, which ensures their demand in the labour market. The main result of the activities of a modern higher educational institution is the quality training of future specialists. The authors understand the quality of education as the properties and characteristics of the educational process that provide and determine the expected abilities, learning needs, professional knowledge, skills and abilities. Professional competence is a degree of professional skills, professional development of a specialist, his/her understanding of the specifics of the chosen profession, ability to assess his/her professional growth and master the necessary knowledge to realise his/her career. Professional competence of a future specialist, its structure and content are determined by the specifics of a particular activity. Taking into account the above-mentioned, professional competence is understood as an integral characteristic of a specialist’s personality, which reflects the degree of mastery of knowledge, skills and abilities of professional activity, as well as personal qualities that reflect a person’s ability to work and interact with the world around him or her.

Keywords: competence; competence-based approach; professional competence; professional training; professional activity; future specialists.

Постановка проблеми. Гострі виклики сьогодення, сучасний стан вітчизняної системи освіти, від якості якої залежать професійний успіх та конкурентоспроможність майбутніх фахівців на ринку праці, ставлять високі вимоги до їхньої фахової підготовки. Одним із напрямів розвитку та модернізації освіти визнано компетентнісний підхід, який реалізується поряд із традиційним та інноваційним підходами. Ці підходи, як зауважують науковці, тісно пов’язані між собою, завдяки особистісній спрямованості та діяльнісному компоненту інноваційної освіти. Погоджуємося, що у зв’язку з цим компетентність особистості нерозривно пов’язана не лише з продуктивною діяльністю, спрямованою на виконання теоретичних і прикладних завдань, а й з відповідальністю за свої дії [12]. Відповідно, вагомим постає питання формування професійної компетентності як результату фахової підготовки здобувачів вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема реалізації ідей компетентнісного підходу у підготовці майбутніх фахівців різних спеціальностей досліджена у працях Н. Бібік, В. Лугового, П. Лузана, Н. Нічкало, Н. Побірченко, О. Пошетун, С. Сисоевої, С. Шарова, С. Шевчук, В. Ягупова та ін. Науковці різних сферах знань активно досліджують феномен професійної компетентності майбутніх фахівців і доводять його вагомість як результату їхньої освіти, що забезпечує затребуваність на ринку праці.

Метою статті є характеристика понятійно-термінологічної сутності професійної компетентності як наукової дефініції.

Виклад основного матеріалу. Одним із ключових напрямів удосконалення вищої освіти в Україні, який сприяє реалізації концепції гуманістичної освіти, передбачаючи підготовку кваліфікованих фахівців, що володіють не лише глибокими

знаннями у своїй професії, але й здатні орієнтуватися в суміжних галузях, готові до постійного професійного розвитку і соціальної та професійної мобільності, визнано компетентнісний підхід [2, 1]. С. Шевчук переконана, що успішність розвитку змісту і технологій професійної підготовки кваліфікованих фахівців у вітчизняних закладах професійної та передвищої фахової освіти значною мірою залежить від ефективності скорочення невідповідності якості освіти і вимог, які пред’являють до неї роботодавці та ринок праці. Відповідно, особливої актуальності, як вважає авторка, набуває проблема підвищення відповідальності закладів освіти за кінцеві результати освітньої діяльності, а серед пріоритетів, які визначені перед системою професійної освіти її соціальними партнерами, особливе місце займає реалізація компетентнісного підходу з метою забезпечення належної якості підготовки висококваліфікованих фахівців [9, 59]. С. Шевчук акцентує увагу на тому, що компетентнісний підхід, будучи зорієнтованим передовсім на нове бачення цілей та оцінювання результатів професійної освіти, пред’являє свої вимоги до інших компонентів освітнього процесу – змісту, освітніх технологій, засобів контролю та оцінювання. Головним при цьому виступає проектування та реалізація таких освітніх технологій, які створювали б ситуації включення здобувачів професійної освіти у різні види діяльності (спілкування, розв’язання проблем, дискусії, диспути, виконання проектів) та сприяли формуванню у випускника високого рівня готовності до успішної діяльності у реальному житті [9, 64].

Згідно із трактуванням О. Заблоцької, компетентнісний підхід – це “спрямованість навчального процесу на формування та розвиток в особистості системи ключових і предметних компетенцій” [3, 67]. Особливостями компетентнісного підходу авторка визначає: визнання компетенцій як кінцевого ре-

ПОНЯТІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК НАУКОВОЇ ДЕФІНІЦІЇ

зультату навчання та їх цілеспрямоване формування; перенесення акцентів з поінформованості суб'єктів навчання на їх уміння використовувати інформацію для врегулювання практичних проблем; оцінювання рівня сформованості в студентів компетенцій як результату освітнього процесу; студентоцентрована спрямованість навчання; націленість фахової підготовки на майбутнє працевлаштування випускників [3, 67].

Отже, загальною ідеєю компетентнісного підходу є компетентнісно орієнтована освіта, яка спрямована на комплексне засвоєння знань та способів практичної діяльності, завдяки яким людина успішно реалізує себе в різних галузях життєдіяльності. Нове бачення процесу оволодіння знаннями, уміннями й навичками підвищує актуальність компетентнісного підходу до професійної підготовки майбутніх фахівців, адже на першому плані постає оволодіння не вузькопрофесійними знаннями, а вміннями й навичками узагальненої професійної діяльності [8, 234].

У сучасних наукових студіях наявні різноаспектні трактування дефініції “професійна компетентність”, сутність якої розглядається відповідно до її складових понять “професія” та “компетентність” і, відповідно, до специфіки професійної діяльності майбутнього фахівця.

Тлумачний словник української мови визначає термін “компетентність” як “добру обізнаність із чим-небудь; коло повноважень якої-небудь організації, установи або особи” [4, 255]. Компетентності, у рамках проєкту Тюнінг, розглядаються як сукупність властивостей, динамічне поєднання яких дає змогу ефективно виконати певне завдання. Вони містять знання та здатність ними оперувати, знання про те, як діяти (застосування набутих знань) і жити (цінності та поведінка). З точки зору освітнього процесу компетентності розглядаються як частина підготовки майбутнього фахівця (результат навчання) [7, 32].

Компетентність визнана С. Шевчук передумовою успішності самореалізації випускника професійного закладу освіти в суспільстві й передумовою розвитку самого суспільства [9, 64]. Вагомим для нас є трактування науковцями компетентності як такої, що передбачає не лише наявність знань у певній галузі, а й наявність певної кваліфікації, а головне, можливість і право, повноваження виконувати певний вид роботи. Компетентність проявляється у конкретній ситуації в процесі професійної діяльності [12].

М. Головань розуміє компетентність як “якість, особистісне надбання особи, що дозволяє їй вирішувати певні завдання, ухвалювати рішення, виносити судження у певній галузі. Основою цієї якості є знання, обізнаність, досвід соціально-професійної діяльності людини. Цим самим підкреслюється

інтегративний характер поняття” [1, 229–230]. Особливістю професійної компетентності є, на думку автора, стан організованості професійного середовища: що гірше організована професійна діяльність, то необхіднішим є професійно компетентний спеціаліст [1, 238].

Професійна компетентність фахівця, згідно із трактуванням Н. Мукан та співавторів, – це “складна цілісна інтелектуальна, професійно-особистісна конструкція, яка формується в процесі його професійної підготовки у закладі вищої освіти, проявляється, розвивається та вдосконалюється у професійній діяльності, а ефективність її реалізації суттєво залежить від видів теоретичної, практичної та психологічної готовності фахівця до неї, особистісних, професійних та індивідуально-психічних якостей, сприйняття цілей, цінностей, змісту та особливостей цієї діяльності”. Характерними рисами ключових професійних компетентностей є, на думку науковців, забезпечена поліфункціональність, приналежність до метаосвітньої сфери, інтелектуальна спроможність, багатовимірність [12].

Професійна компетентність визначена Л. Мороз як “інтегрована характеристика особистості фахівця, під якою розуміється наявність необхідного для успішної реалізації професійної діяльності комплексу ставлень, цінностей, знань, умінь і навичок, що проявляються у спроможності сприймати індивідуальні професійні та соціальні потреби; у забезпеченні соціальної і професійної самореалізації в умовах ринкових відносин у можливості професійного самовдосконалення протягом всього життя” [6, 33]. Як зауважує В. Міляєва, “найчастіше використовуються такі визначення професійної компетентності: навички та риси, необхідні працівнику для ефективного виконання роботи; поведінка, яку демонструють переважно успішні працівники, на відміну від менш успішних; комплекс знань, умінь, здібностей, мотивацій, цінностей та інтересів людини; знання, навички, здібності та інші характеристики, пов’язані з високими досягненнями в роботі, тощо” [5].

Цінними для нашого дослідження є напрацювання С. Шевчук, в яких професійна компетентність визнана як: міра та головний критерій професійної підготовленості фахівця; не лише знання, вміння, навички, а й творче ставлення до справи, позитивні нахили, інтереси і прагнення, здатність ефективно використовувати певний досвід, а також особистісні якості для забезпечення необхідного результату на конкретному робочому місці, в конкретній професійній ситуації; здатність суб’єкта праці мобілізувати знання, вміння та досвід у конкретній соціально-професійній ситуації та якісно виконувати професійні функції відповідно до обійманої посади. Відповідно, професійна компетентність інтегрує зміст, пов’язаний із майбутньою

ПОНЯТІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК НАУКОВОЇ ДЕФІНІЦІЇ

професійною діяльністю, актуалізуючи набуті знання й уміння в потрібний момент задля використання їх на практиці; формується цілеспрямовано з урахуванням сучасного стану та перспектив розвитку конкретної галузі виробництва або сфери послуг, а також соціально-психологічних, етичних, правових норм, усталених у суспільстві [10, 62].

Погоджуємося з В. Ковальчуком та В. Сорокою, що у рамках освітніх трансформацій відбувається перехід до впровадження нових технологічних підходів у формуванні комплексу компетентностей у майбутніх фахівців, і, відповідно, у такому контексті випускник закладу вищої освіти, використовуючи наявні загальнокультурні, загальнопрофесійні та спеціальні компетентності, разом із особистісними професійно значущими якостями, може швидко адаптуватися психологічно та професійно до нового робочого оточення. Він здатний виконувати службові обов'язки відповідно до корпоративних професійних стандартів і реалізовувати себе в таких ключових сферах діяльності, як виробничо-технологічна, організаційно-управлінська, конструкторсько-технологічна та логістично-планувальна [11, 6–7].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, головним результатом діяльності сучасного закладу вищої освіти є якісна підготовка майбутніх фахівців. При цьому під якістю освіти розуміємо властивості та характеристики освітнього процесу, що надають та зумовлюють передбачувані здібності, потреби в навчанні, професійних знаннях, уміннях і навичках. Професійна компетентність постає як ступінь професійної майстерності, професійного розвитку фахівця, розуміння ним специфіки обраної професії, здатності оцінити своє професійне зростання та опанувати необхідні знання для реалізації власної кар'єри. Професійна компетентність майбутнього фахівця, її структура та зміст зумовлюються специфікою тої чи тої діяльності. Враховуючи вищезазначене, професійну компетентність розуміємо як інтегральну характеристику особистості фахівця, яка відображає ступінь оволодіння знаннями, вміннями та навичками професійної діяльності, а також особисті якості, що відображають уміння людини працювати та взаємодіяти з навколишнім світом. Перспективи подальших досліджень вбачаємо у дослідженні специфіки формування професійної компетентності майбутніх фахівців на засадах акмеологічного підходу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Головань М.С. Компетенція та компетентність: порівняльний аналіз понять. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2011. № 8 (18). С. 224–234.
2. Дембіцька С., Кобилянський О. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців з професій-

ної освіти засобами цифрових технологій. *ПедБез*. 2023. Том 8. Вип. 1–2. С. 1–7.

3. Заблоцька О.С. Компетентнісний підхід як освітня інновація: порівняльний аналіз. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*, 2008. Вип. 40. С. 63–68.

4. Івченко А. Тлумачний словник української мови. Харків : Фоліо, 2005. 540 с.

5. Міляєва В.Р. Підходи до визначення поняття професійної компетентності в сучасній психологічній теорії. URL: https://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2010/9_2010/25.pdf

6. Мороз Л.І. Професійно-психологічний тренінг у становленні особистості фахівця (на прикладі працівників ОВС). Київ : Київ. нац. ун-т внутр. справ.; Івано-Франківськ : Надвірнянська друкарня, 2007. 311 с.

7. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти : монографія. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. 168 с.

8. Ходань О.Л. Компетентнісний підхід до підготовки майбутніх фахівців у ВНЗ. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія “Педагогіка. Соціальна робота”* / гол. ред. І.В. Козубовська. Ужгород : Говерла, 2013. Вип. 29. С. 232–235.

9. Шевчук С. Методологічні аспекти компетентнісного підходу до професійної підготовки кваліфікованих фахівців. *Імідж сучасного педагога*. 2024. № 1 (214). С. 58–66.

10. Шевчук С.С. Розвиток ключових компетентностей здобувачів освіти у позааудиторній навчальній діяльності ЗП(ПТ)О : спецкурс. Біла Церква : БІНПО ДЗВО “УМО” НАПНУ, 2020. 84 с.

11. Kovalchuk V., Soroka I. Developing digital competency in future masters of vocational training. *Professional Pedagogics*. Issue 1 (20) 2020 / The Institute of Vocational Education and Training of NAES of Ukraine; (Ed). V.O. Radkevych (EIC) et al. Zhytomyr Municipal Enterprise Book and Newspaper Publishing House “Polissia”, 2020. pp. 96–103.

12. Mukan N., Chubinska N., Zhongjun G. Компетентнісний підхід у вищій освіті: основні поняття та категорії. *Академічні візії*, 2023. № 17. URL: <https://www.academic-vision.org/index.php/av/article/view/475>

REFERENCES

1. Golovan, M.S. (2011). Kompetentsiya ta kompetentnist: porivnyalnyy analiz ponyat [Competence and competence: comparative analysis of concepts]. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*. Vol. 8 (18), pp. 224–234. [in Ukrainian].
2. Dembitska, S. & Kobylanskiy, O. (2023). Formuvannya profesynoyi kompetentnosti maybutnikh fakhivtsiv z profesynoyi osvity zasobamy tsyfrovoykh tekhnolohiy [Formation of professional competence of future specialists in vocational education by means of digital technologies]. *PedBez*, pp. 1–7. [in Ukrainian].
3. Zablotska, O.S. (2008). Kompetentnisnyi pidkhid yak osvityna innovatsiya: porivnyalnyy analiz [The competence approach as an educational innovation: a comparative analysis]. *Bulletin of Zhytomyr Ivan Franko State University*, pp. 63–68. [in Ukrainian].
4. Ivchenko, A. (2005). Tlumachnyy slovnyk ukraiyins'koyi movy [Interpretive dictionary of the Ukrainian language]. Kharkiv, 540 p. [in Ukrainian].
5. Milyaeva, V.R. Pidkhody do vyznachennya ponyattya profesynoyi kompetentnosti v suchasnyy psykholohichnyy

teoriyi [Approaches to defining the concept of professional competence in modern psychological theory]. Available at: https://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2010/9_2010/25.pdf [in Ukrainian].

6. Moroz, L.I. (2007). Profesiyno-psykholohichnyy treninh u stanovleni osobystosti fakhivtsya (na prykladi pratsivnykiv OVS) [Professional and psychological training in the formation of the personality of a specialist (on the example of employees of the OVS)]. Kyiv; Ivano-Frankivsk, 311 p. [in Ukrainian].

7. Rashkevich, Yu. M. (2014). Bolonskyi protses ta nova paradyhma vyshchoyi osvity: monohrafiya [The Bologna process and the new paradigm of higher education: a monograph]. Lviv, 168 p. [in Ukrainian].

8. Hodan, O.L. (2013). Kompetentnisnyy pidkhid do pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv u VNZ [A competent approach to the training of future specialists in universities]. *Scientific Bulletin of the Uzhhorod National University*. Vol. 29, Uzhhorod, pp. 232–235. [in Ukrainian].

9. Shevchuk, S. (2024). Metodolohichni aspekty kompetentnisnoho pidkhodu do profesiynoyi pidhotovky kvalifikovanykh fakhivtsiv [Methodological aspects of the competence approach to professional training of qualified specialists].

The image of a modern teacher. Vol. 1 (214), pp. 58–66. [in Ukrainian].

10. Shevchuk, S.S. (2020). Rozvytok klyuchovykh kompetentnostey zdobuvachiv osvity u pozaaudytorniy navchalniy diyalnosti ZP(PT)O [Development of key competences of education seekers in extracurricular educational activities of ZP(PT)O]. Bila Tserkva, 84 p. [in Ukrainian].

11. Kovalchuk, V. & Soroka, I. (2020). Rozvytok tsyfrovoyi kompetentnosti u maybutnikh maystriv PTNZ [Development of digital competence in future vocational training masters]. *Professional pedagogy. Zhytomyr communal enterprise "Polissya book and newspaper publishing house"*. Vol.1 (20), pp. 96–103. [in Ukrainian].

12. Mukan, N., Chubinska, N. & Zhongjun, G. (2023). Kompetentnisnyy pidkhid u vyshchii osviti: osnovni ponyattya ta katehoriyi [Competency approach in higher education: basic concepts and categories]. *Academic visions*. Vol. 17. Available at: <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/475> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 10.08.2024

UDC 378.14

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.309825>

Tetiana Helzhynska, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Pedagogy and Innovative Education Department,
Lviv Polytechnic National University

ACADEMIC ENTREPRENEURSHIP: ESSENCE AND MAIN CHARACTERISTICS

The article is devoted to the study of the problem of academic entrepreneurship. The aim of the article is to determine the essence and characteristics of academic entrepreneurship based on the study of scientific and pedagogical literature, which highlights its various aspects. The trends in the international space of higher education, which substantiate the need for the development of academic entrepreneurship, are determined. The analysis of the reference literature, which presents the interpretation of the concepts "academic", "entrepreneurship", was performed, as well as the works of scientists regarding the interpretation of the concept "academic entrepreneurship" were investigated. The prerequisites for the development of academic entrepreneurship are presented, as well as the conditions under which the development of an entrepreneurial university is possible. The article highlights the advantages of academic entrepreneurship development. It was concluded that academic entrepreneurship is a multifunctional educational phenomenon and a socio-economic construct that covers the activities of a modern university, aimed at the effective use of all types of resources in order to satisfy internal needs, educational, scientific, technological, innovative requests of society and the knowledge economy, various fields of science, and involves the capitalization of one's own intellectual potential. Prospects for further scientific research are determined.

Keywords: *academic entrepreneurship; entrepreneurial university; advantages of academic entrepreneurship development, prerequisites for academic entrepreneurship development; the essence of academic entrepreneurship; characteristics of academic entrepreneurship.*

Ref. 16.

Тетяна Гельжинська, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки та інноваційної освіти
Національного університету "Львівська політехніка"

АКАДЕМІЧНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО: СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Стаття присвячена вивченню проблеми академічного підприємництва. Визначено тенденції міжнародного простору вищої освіти, які обґрунтовують потребу у розвитку академічного підприємництва. Виконано аналіз довідкової літератури, яка подає трактування понять "академічний", "підприємництво", а також досліджено напрацювання науковців щодо трактування поняття "академічне підприємництво". Представлено передумови розвитку академічного підприємництва (спрямованість на інноваційність, демонстрація потенціалу університету,